

[Duetoft]

vi altså blevet pålagt strammere varslingsregler. Det er der et økonomisk problem i, det er der et planlægningsproblem i, osv. Jamen er det så helt rimeligt, at dagpengene er, som dagpengene er i dag?

I virkeligheden mener jeg, at et af de gode argumenter, vi, der gerne vil beholde dagpengesystemet på et niveau, der ligner det i dag, har over for erhvervslivet, netop er: Ja, ja, kære venner, det kan godt være, det er et godt system, vi har, men I har til gengæld i forhold til andre lande en større fleksibilitetsmulighed end andre. Det er klart, at de to ting hænger sammen. Enten kan man have fleksibilitet, og så er man nødt til at lave et godt system bagefter, der samler de mennesker op, som er blevet ofre for fleksibiliteten, eller også er man nødt til at gøre systemet stift, og så kan man strengt taget lige så godt gøre dagpengesystemet ringere.

Jeg synes, det er unfair ikke at se de to ting i sammenhæng. Jeg tror ikke på, at man kan få begge dele, og derfor vil vi egentlig hellere have, at varslingerne sikrer den fleksibilitet for det argument, jeg kom med før, men at vi til gengæld holder fast i, at vi er imod enhver forringelse af dagpengesystemet, der gør, at folk vil blive ramt i den side. Det er den sammenhæng, jeg gerne vil understrege i debatten. Man kan ikke bare sige, at disse regler isoleret er ringere, for det hænger altså også sammen med en anden problemstilling.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det, der kalder mig herop, er selvfølgelig hr. Duetofts bemærkninger om sammenkædningen mellem tryghed og varslingsregler og vores dagpengesystem. Og jeg hører hr. Duetoft sige, at vi vil hellere bevare det dagpengesystem, vi har, og så beholde det trykkesystem – eller mangel på samme – vi har, for de supplerer hinanden meget godt.

Så siger hr. Duetoft, at vi i stedet for at lave om på dette her skal bibeholde det, vi har, så vi ikke skal sætte folk ned i understøttelse. Det var ordene.

Jamen det kan da slet ikke være rimeligt at tale om det på den måde. Det kan da ikke være lønmodtagerne, der skal blive ved. Uden at jeg overhovedet skal referere fra forhandlinger, ved hr. Duetoft udmærket, at er der noget, vi

sidder og forhandler i øjeblikket, er det, om vi på en eller anden måde kan få indskrænket tidsfaktoren for, hvor længe folk kan gå i dagpengesystemet. Det vil altså sige, at dér kan man godt være med til at lave nogle ændringer.

Jeg ved godt, at det ikke er hr. Duetoft, der har ønsket det, men jeg frygter, at hr. Duetoft ender med at støtte det, og så synes jeg ærligt talt, at vi er lidt på den. Det kan jo ikke nytte meget at stå på talerstolen nu og prøve at fastholde, at vi ikke skal gennemføre dette her, fordi det giver for stift et system, hvis vi med den anden hånd i en anden forhandling et andet sted sidder og laver noget, som faktisk ødelægger i den anden ende, og begge dele så ender med at være til ugunst for lønmodtagerne. Det deltager SF naturligvis ikke i, og det ved hr. Duetoft godt.

Jeg synes, vi skal lave dette system, for det passer ikke, at dansk erhvervslivs virksomheder er så meget anderledes end andre landes. Hvis det virkelig stod til troende, hvad bl.a. Venstres ordfører har stået heroppe og sagt, skulle danske virksomheder simpelt hen være dummere og være ude af stand til at få tingene til at fungere. Det er de jo ikke, og de skal også nok få dette her til at fungere.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg giver fru Lilli Gyldenkilde fuldstændig ret i, at vi ikke skal føre de forhandlinger, der foregår i Finansministeriet, nu fra Folketingets talerstol. Men jeg må have lov at gøre opmærksom på, at når fru Lilli Gyldenkilde siger, at vi taler om i givet fald at forkorte de tidsperioder, så glemmer fru Lilli Gyldenkilde at sige, at det vigtigste i den diskussion er at gøre perioderne mere effektive, og det ved fru Lilli Gyldenkilde også godt. Det, hele forhandlingen handler om, er, om man skal lade de arbejdsledige sidde på deres hænder og sige til dem: Når I skal have jeres penge, må I ikke rokke med ørerne overhovedet, eller man skal sige: Jamen så få dog hurtigere nogle tilbud, sådan at I har en chance for at komme uden for arbejdsløsheden! Jeg synes, at fru Lilli Gyldenkildes fremlægning, selv om jeg altid har meget sympati for fru Lilli Gyldenkilde, var lidt unfair, for den tog kun den ene side – hovedmålet er jo altså det andet.